

Nr 43.

Ankom till riksdagens kansli den 10 juni 1920 kl. 6 e. m.

Bevillningsutskottets betänkande, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till dels förordning om ändrad lydelse av § 3 mom. 1 i förordningen den 6 augusti 1894 angående mantalsskrivning, dels ock förordning om ändrad lydelse av 15, 16 och 19 §§ i förordningen den 19 november 1914 om arvsskatt och skatt för gåva.

Närvarande: herrar Röing, Gustaf Nilsson*, Wijk, Boman, Vennersten, Holmström, P. Albert Bergström*, Jespersen*, Kobb, Bökelund, Uddenberg och Björklund.

* Icke närvarit vid justeringen av betänkandet.

I proposition nr 436 av den 21 maj 1920, vilken hänvisats till bevillningsutskottets förberedande behandling, har Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag, föreslagit riksdagen att antaga följande

Förslag

till

förordning om ändrad lydelse av § 3 mom. 1 i förordningen den 6 augusti 1894 angående mantalsskrivning.

Härigenom förordnas, att § 3 mom. 1 i förordningen den 6 augusti 1894 angående mantalsskrivning skall erhålla följande ändrade lydelse:
Bihang till riksdagens protokoll 1920. 7 saml. 35 häft. (Nr 43.)

§ 3.

Mom. 1. En var skall mantalsskrivas där han är bosatt.

Uppehåller sig någon under olika delar av året inom särskilda mantalsskrivningsdistrikt, betraktas han såsom bosatt i det distrikt, där han vistas under sådana förhållanden, att han med avseende å tjänst, verksamhet eller andra omständigheter bör anses därstädes hava sitt egentliga hemvist, med rätt likväl för den, som äger fast egendom eller idkar rörelse inom olika mantalsskrivningsdistrikt och inom vardera av dessa någon del av året vistas samt ej på grund av tjänst eller verksamhet kan anses hava sitt egentliga hemvist i någotdera av dessa eller annat mantalsskrivningsdistrikt, att själv bestämma och anmäla, inom vilketdera distriktet han skall mantalsskrivas.

Den, som nästa fardag eller därförinnan kommer att flytta till annat distrikt för att övertaga fast egendom eller rörelse eller tillträda tjänst, bör jämte honom åtföljande personer där mantalsskrivas.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1921.

samt

Förslag

till

förordning om ändrad lydelse av 15, 16 och 19 §§ i förordningen den 19 november 1914 om arvsskatt och skatt för gåva.

Härigenom förordnas, att 15, 16 och 19 §§ i förordningen den 19 november 1914 om arvsskatt och skatt för gåva skola, 19 § i nedan angivna delar, erhålla följande ändrade lydelse:

15 §.

För den andel, som vid bodelning skall tillfalla efterlevande make, erlägges ej arvsskatt. Denna andel beräknas till hälften av makarnas

behållna giftorättsgods, där den icke jämlikt stadgande i nya giftermålsbalken blivit annorlunda bestämd vid bodelning, varöver i behörig ordning upprättad handling i huvudskrift eller bestyrkt avskrift fogas vid bouppteckningen.

16 §.

Är vid bouppteckning fogat i behörig ordning upprättat arvskifte i huvudskrift eller bestyrkt avskrift, vilket, med angivande av storleken utav den andel av behållningen, som tillkommer varje arvinge eller testamentstagare, upptager och fördelar den avlidnes samtliga tillgångar, skall arvskiftet i ifrågavarande delar läggas till grund för beräkningen av arvsskatten, såvitt icke behållningen enligt arvskiftet upptagits till lägre värde än det, vartill densamma uppgår enligt härovan angivna beräkningsgrunder.

19 §.

Skatt beräknas icke för andel, som på grund av arv eller testamente tillkommer efterlevande make, barn eller adoptivbarn eller avkomling till barn eller adoptivbarn, där samma andels värde understiger 1,000 kronor, ej heller för annan andel, som icke uppgår till ett värde av 200 kronor.

I övrigt beräknas skatten enligt denna

Tariff.

Klass I. För andel, som på grund av arv eller testamente tillkommer efterlevande make eller barn eller adoptivbarn eller avkomling till barn eller adoptivbarn.

Andelsbelopp	Procenttal	Skattebelopp	Ökning för varje fullt 100-tal kronor, som faller mellan de i kol. 1 angivna andelsbeloppen,
<i>Klass II.</i>	— — — — —	— — — — —	— — — — —
<i>Klass III.</i>	— — — — —	— — — — —	— — — — —
<i>Klass IV.</i>	— — — — —	— — — — —	— — — — —

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1921, dock att 15 och 16 §§ i deras nuvarande lydelse fortfarande skola gälla beträffande makar, å vilkas förmögenhetsförhållanden äldre giftermålsbalken är tillämplig.

Utskottet.

Genom proposition nr 15 har Kungl. Maj:t förelagt denna riksdag förslag till ny giftermålsbalk jämte åtskilliga andra, därmed sammanhängande författningsförslag. Enligt vad riksdagen i skrivelse nr 228 meddelat, har riksdagen numera i huvudsak antagit nämnda förslag. Av de sålunda godkända författningsförslagen äro de ändringar i mantalsskrivnings- och arvsskatteförordningarna betingade, vilka föreslås i den nu förevarande propositionen. Beträffande vad departementschefen till motivering av detta förslag närmare anfört torde utskottet få hänvisa till ovannämnda statsrådsprotokoll. Utskottet, som icke haft något att erinra mot vad sålunda föreslagits, hemställer,

att riksdagen måtte, med bifall till Kungl. Maj:ts proposition nr 436, antaga ovan införda förslag till dels förordning om ändrad lydelse av § 3 mom. 1 i förordningen den 6 augusti 1894 angående mantalsskrivning, dels ock förordning om ändrad lydelse av 15, 16 och 19 §§ i förordningen den 19 november 1914 om arvsskatt och skatt för gåva.

Stockholm den 10 juni 1920.

På bevillningsutskottets vägnar:

ERIK RÖING.